

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 20. februar 2024
Kontor: Sikkerhedskontor I
Sagsbeh: Lars Møller Haase
Sagsnr.: 2024-01331
Dok.: 3138756

Besvarelse af spørgsmål nr. 612 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 612 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. januar 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DD).

Peter Hummelgaard

/

Michelle Argir Simonsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 612 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er det er en lovlig tjenestebefaling at indskærpe/påpege/anvise eller foregive over for medarbejdere i staten, at der er tavshedspligt, hvad angår de oplysninger, som Højesteret i sine kendelser af 27. oktober 2023 (Sag nr. 94/2023 og 95/2023), side 14, har fastslået, er offentligt kendt?”

Svar:

Jeg kommer ikke – hverken direkte eller indirekte – til at gå nærmere ind i de konkrete sager eller i efterretningstjenesternes konkrete samarbejde med samarbejdspartnere.

Jeg kan generelt oplyse, at offentligt ansatte er undergivet tavshedspligt. Tavshedspligten er bl.a. reguleret af forvaltningslovens § 27 og straffelovens § 152.

Det følger således af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om 1) enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og 2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.

Det følger desuden af bestemmelsens stk. 2, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, desuden har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, når det er af væsentlig betydning for statens sikkerhed eller rigets forsvar. Det samme gælder, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse el.lign.

Af bestemmelsens stk. 3 følger det, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, herudover har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, når det er nødvendigt at hemmeligholde en oplysning til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser, herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.

Efter bestemmelsens stk. 4 er der desuden tavshedspligt med hensyn til oplysninger, som det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage

væsentlige hensyn til en række oplyste interesser, herunder forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrdelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning.

Det følger af bestemmelsens stk. 5, at der inden for den offentlige forvaltning kun kan pålægges tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til bestemte offentlige eller private interesser som nævnt i stk. 1-4.

Overtrædelse af tavshedspligten er strafbelagt efter straffelovens § 152, stk. 1, hvorefter personer, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, som den pågældende har fået kendskab til, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Efter bestemmelsens stk. 2 kan straffen stige til fængsel indtil 2 år, hvis det i stk. 1 nævnte forhold begås med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder. Som særligt skærpende omstændighed anses navnlig tilfælde, hvor videregivelsen eller udnyttelsen er sket under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor.

Det vil afhænge af en konkret vurdering, om en oplysning er fortrolig i forvaltningslovens forstand, ligesom det vil afhænge af en konkret vurdering – herunder oplysningernes karakter, til hvem oplysningen er videregivet og under hvilke omstændigheder – om en videregivelse af en fortrolig oplysning er uberettiget og dermed udgør et brud på straffelovens almindelige regler om tavshedspligt.